Drukwerk tegen verlaagde taks Afgiftekantoor: 9040 Sint-Amandsberg

Jaargang 30 nr. 4 - december 2020

Verantwoordelijke uitgever:

De Jaeger Guy Sint-Baafskouterstraat 94, 9040 Sint-Amandsberg (België)

't verbroederingske

Driemaandelijks tijdschrift van de "Belgisch - Nederlandse Wandelverbroedering"

Foto: Adepstocht Hamoir – Verslag verder in het clubblad.

Voorkeurtocht!

Zondag 16 mei 2021
Braine-le-Comte
43ème Marche Provinciale du Hainaut
Comité Provincial du Hainaut

't Verbroederingske

Driemaandelijks tijdschrift van "De Belgisch-Nederlandse Wandelverbroedering"

Aangesloten bij **"Wandelsport Vlaanderen"** (WSVL) nr. 3001 Aangesloten bij het **"Internationaal Volkssport Verbond**" (I.V.V.) Aangesloten bij de **"Sportraad Destelbergen"**

Bestuur	inhoud clubblad
De Jaeger Guy Sint – Baafskouterstraat 94 9040 Sint – Amandsberg Tel: 09/228.03.47 (na 20.00uur) Vanuit Nederland 0032-92280347 Guy.de.jaeger@belgnedwandelverbroedering.be Public relations/Webmaster De Jaeger Alexander Sint – Baafskouterstraat 94 9040 Sint – Amandsberg Tel: 0495/18.20.29 (na 20.00uur) Vanuit Nederland 0032-495182029 Alexander.de.jaeger@belgnedwandelverbroedering.be Penningmeester/Verslaggever Mauws Greta Sint – Baafskouterstraat 94 9040 Sint – Amandsberg Tel: 09/228.03.47 (na 20.00uur) Vanuit Nederland 0032-92280347 Greta.mauws@belgnedwandelverbroedering.be	3 Woordje van de voorzitter. 4 Clubprogramma 2021. 5 - 10 De wandelende pen. "De herfst van 2020!". 11 Marche Nationale FFBMP te Spa.
website / e-mail	Clublokaal
www.belgnedwandelverbroedering.be info@belgnedwandelverbroedering.be	Sportbar 't Meer Koedreef 3 9070 Destelbergen

Woordje van de voorzitter.

Beste leden en vrienden, Beste sympathisanten, Mevrouw, Mijnheer,

Het is zondag 06 december, Sinterklaas. Om 08u45 rinkelt opeens de bel, zou het de goede Sint zijn? Op deze kille ochtend brengt een bezorger ons met veel enthousiasme een Sinterklaasontbijt. De vzw Chatteloe Entertainment en Bakkerij 't Studentje op de Brusselsepoortstraat te Gent hadden de handen in elkaar geslagen om voor hun kennissen en klanten een lekker gevarieerd ontbijt te verzorgen dat aan huis kon geleverd of afgehaald worden bij de bakkerij. Uiteindelijk moesten meer dan honderd ontbijtpakketten worden klaargemaakt, wat een succes! Dat Alexander één van de stuwende krachten was van dit initiatief moet ik waarschijnlijk niet zeggen. Van donderdag tot zaterdag was het alle hens aan dek om alles aan te kopen. Het grootste huzarenstukje was plaats vrij maken om meer dan honderd ontbijtzakken uit te zetten. Ook de bakker had zijn werk. Zijn nachtrust van zaterdag op zondag moest hij beperken tot het minimum aangezien er zo maar eventjes meer dan vierhonderd extra pistolets en koffiekoeken moesten gebakken worden. En aangezien de zondag van Sinterklaas zo al een drukke dag is moesten in de bakkerij alle zeilen bijgezet worden. Een aantal vrijwilligers stonden reeds 's morgens om 06u00 paraat om de ontbijtpakketten klaar te maken zodanig dat deze tussen 08u00 en 10u00 aan huis konden worden geleverd. Drie chauffeurs stonden daarvoor klaar. Alexander had daarvoor uren werk verricht om drie leveringsroutes uit te stippelen. Een echt gekkenwerk, maar uiteindelijk kon iedereen op tijd genieten van een smakelijk Sinterklaasontbijt. Dat dit initiatief bij iedereen enthousiast werd onthaald was direct zichtbaar op facebook en andere internetkanalen. Plots voelden meer dan honderd gezinnen hetzelfde, de verbondenheid om elk in zijn eigen bubbel te genieten van de huiselijke warmte en een lekker ontbijt. Bedankt aan de initiatiefnemers, het bestuur van vzw Chatteloe Entertainment met medewerking van Bakkerij 't Studentje. Ik wilde het hierboven aangehaalde toch even onder de aandacht brengen. In een jaar waarin de coronapandemie ons leven een andere wending heeft gegeven en van langs om meer mensen moeite hebben om de eindjes aan elkaar te knopen, zijn zulke warme menselijke kleine initiatieven die de pijn wat kunnen verzachten waardoor deze mensen eventjes hun zorgen aan de kant kunnen schuiven.

Beste leden en lezers, het verenigingsleven maakt zware tijden mee. Ook in de showbusiness waar vzw Chatteloe Entertainment bij hoort, staat bij iedereen het water tot aan de lippen. Niet alleen de artiesten, de showgroepen, maar ook de firma's die alles moeten opzetten zien zwarte sneeuw. Een initiatief zoals hierboven vermeld is dan ook bewonderenswaardig en is momenteel het enige om in nauw contact te blijven met de trouwe aanhangers. Ik ben trouwens benieuwd wanneer deze artiesten opnieuw zullen kunnen optreden en onder welke voorwaarden.

Intussen is zeker de volgende vraag al meermaals gesteld geweest : "Zal een wandeltocht ooit nog op de oude vertrouwde manier kunnen georganiseerd worden?". Ik denk van niet! Een organisator zal zich aan verschillende voorwaarden en maatregelen moeten blijven houden en de wandelaar zal daarin moeten meegaan. Het glorierijke verleden van de wandelsport is volgens mij nu echt definitief voorbij!

Als jullie dit clubblad onder ogen krijgen zal het intussen tussen kerst en nieuwjaar zijn. Voor de mooist versierde voortuin en het wondermooie lichtfestijn van Sint-Amandsberg kunt U nog altijd naar de Sint-Baafskouterstraat komen. Ook dat is alweer het werk van Alexander. Intussen komen ze van heinde en verre om er foto's van te nemen.

Mij rest me nog jullie namens Greta, Alexander en mezelf, een warme, gezellige, knusse jaarwisseling toe te wensen.

GUY DE JAEGER, Voorzitter.

Clubprogramma 2021.

ledereen zal begrijpen dat het nog altijd niet mogelijk is een voorkeurprogramma op te stellen. Vanaf wanneer er opnieuw zal kunnen georganiseerd worden weet momenteel niemand. Ik denk dat we nog een lange lijdensweg voor de boeg hebben. Toch heb ik me de moeite getroost het in het voorgaand clubblad vermeld clubprogramma te herwerken en aan te vullen. Hierin vindt U nu ook de promotocht (vroegere wisselbekertocht) van drie burenclubs. In plaats van alle informatie over de tocht te vermelden heb ik nu de naam van de website van de desbetreffende club vermeld. Zo kunt U ten allen tijde kijken of de tocht doorgaat en onder welke voorwaarden en omstandigheden.

- zondag 31 januari 2021 : voorkeurtocht naar Hemiksem (Provincie Antwerpen) voor deelname aan de regionale wandeldag "Antwerpen Wandelt" is GEANNULEERD
- zondag 14 maart 2021 : voorkeurtocht naar Aalter (Prov. Oost-Vlaanderen) voor deelname aan de regionale wandeldag "Oost-Vlaanderen Wandelt" (www.wandelclubaalter.be)
- zondag 21 maart 2021 : voorkeurtocht naar Gentbrugge (Prov. Oost-Vlaanderen) voor deelname aan de "Floratochten" (www.florastappersgent.be)
- zondag 28 maart 2021 : voorkeurtocht naar Lovendegem (Prov. Oost-Vlaanderen) voor deelname aan de "43ste Reigertocht" (www.reigerstappers.be)
- zondag 16 mei 2021 : voorkeurtocht naar Braine-le-Comte (Prov. Henegouwen) voor deelname aan de "43ème Marche Provinciale du Hainaut"
- zaterdag 29 mei zondag 30 mei 2021 : we verlenen onze medewerking aan het slotevenement van de "Te Gekke Roes(t)-campagne te Gent
- ❖ zaterdag 12 juni 2021 : we verlenen onze medewerking aan de G-Sportdag te Destelbergen
- zondag 20 juni 2021 : voorkeurtocht naar Spa (Provincie Luik) voor deelname aan de "Marche Nationale F.F.B.M.P."
- zondag 25 juli 2021 : voorkeurtocht naar Paliseul (Prov. Luxemburg) voor deelname aan de "Marche Provinciale du Luxembourg"
- zondag 22 augustus 2021 : voorkeurtocht naar Lummen (Provincie Limburg) voor deelname aan de regionale wandeldag "Limburg Wandelt"
- ❖ vrijdag 22 oktober 2021 : herfstwandeling scholen Destelbergen-Heusden
- donderdag 11 november 2021 : gezinswandeling "Destelbergen-Heusden Wandelt"

Als jullie het hierboven vermeld lijstje eens goed zullen overlopen zult U het met mij eens zijn dat ik alweer een fantastisch clubprogramma heb uitgewerkt met schitterende tochten over gans België. Of we dit programma zullen kunnen afwerken is een andere vraag? Ik hou jullie alvast op de hoogte.

Jullie Voorzitter,

GUY

"De herfst van 2020!"

Inleiding.

Na een fantastische wandelzomer was het de bedoeling om op hetzelfde elan door te gaan. Dat dankzij de coronapandemie duizenden mensen het wandelen ontdekt hebben is al meermaals in de pers onder de aandacht gebracht. Zelfs vele wandelaars aangesloten bij een wandelclub hebben hun geliefkoosde hobby op andere manieren leren ontdekken. Tijdens de eerste lockdown waren er hier en daar wat schuchtere pogingen om de wandelaars toch wat beweging te geven. Toen duidelijk werd dat het georganiseerd wandelen zoals we het tot begin maart hebben gekend voor lange tijd niet mogelijk zou zijn is er een stormvloed gekomen aan wandelinitiatieven. Mede door de reclame voor deze initiatieven op de website van de federatie hebben vele wandelaars opnieuw de weg gevonden naar de natuur en cultuur. Het moet trouwens een hele klus zijn deze lijst up-to-date te houden. Mijn dank gaat dan ook naar diegenen die dit voor mekaar krijgen. Ik kan mij niet van de gedachte ontdoen dat we daardoor in een andere vorm van wandelbeleving zijn gekomen. Het is zaterdag 05 december als ik deze inleiding neerpen, de lijst met aangeboden wandelingen is nog nooit zo groot geweest. Daar moeten de samenstellers van de Walking in Belgium jaloers op zijn!

Als oude grijsaard in de wandelsport zie ik toekomstgericht een grote verandering. Laat me er eens één zaak uitpikken : het financiële. Velen zijn op dat vlak getroffen door de coronapandemie. Als je voor de coronapandemie met een gezin van vier iedere week ging wandelen en U niets te kort deed kostte U dat een flinke duit. Ook ik stel vast dat ik sinds midden maart al veel heb uitgespaard. Nu iedereen gewoon is om vrij en vrank te kunnen gaan wandelen, denk ik dat velen dit zullen aanhouden. En zo zal men stilaan naar een wandelsport evolueren waar clubs alle moeite van de wereld zullen hebben om te overleven. Voor veel mensen is er echter geen uitweg, hun laatste strohalm is eens buiten te zijn, dat ze daarvoor in 't zwart moeten gaan wandelen en alles mee hebben qua eten en drinken is voor hen een noodzakelijkheid. In volle coronapandemie trekken ze nu ook hun plan! Zou de federatie en zouden de clubs daar al eens over nagedacht hebben? Voor het bondsbestuur ligt er een grote uitdaging te wachten, de betaalbaarheid van de wandelsport garanderen!

Dat Greta en ik na een fantastische wandelzomer een al even schitterende kleurrijke herfst hebben gehad leest U hierna.

Zondag 11 oktober : Adepstocht te Hamoir (Provincie Luik).

Na een fantastische wandelzomer wilden Greta en ik daar wel een vervolg aan breien. Zo beslissen we om op zondag 11 oktober een heel verre verplaatsing te ondernemen naar Hamoir, een gemeente in het arrondissement Hoei in de provincie Luik. Deze gemeente telt ruim 3.500 inwoners en ligt op de spoorlijn Luik-Marloie. Na een treinreis van 02u45 komen we in Hamoir aan. De startplaats was op 500 meter van het station. Daar de organisatie in handen was van het "Office du tourisme de Hamoir" mochten we ons aan een avontuurlijke mooie tocht verwachten. Ondanks de verregaande coronamaatregelen – geen zitplaatsen en geen catering – werden we hartelijk verwelkomd in de inkomhall van het sportcomplex van Hamoir. Op deze zonnige dag en aangezien er maar één Adepstocht was over alle Franstalige provincies, waren heel wat individuele wandelaars en gezinnen afgezakt naar Hamoir. Nog goed dat ze daar veel parkeerplaatsen hadden.

Onder een stralende hemel maakten we kennis met deze gezellige gemeente gelegen aan de Ourthe. We staken de Ourthe over om direct een half uur langs onverharde paden te klimmen naar het hoogste punt van Hamoir. Kilometers lang wandelden we daarna op een plateau over onverharde paden door de uitgestrekte velden. Af en toe hielden we halt om de pracht van het landschap te aanschouwen. We besloten maar de 15 km. te wandelen om ten volle te kunnen genieten van een voor ons ongekende streek. Na te hebben genoten van de prachtige landschappen, gingen we plots het bos in voor een fenomenaal wondermooi bosrijk parkoers. Was het eerste gedeelte nog vrij goed te bewandelen, na een stukje langs de spoorweg, doken we opnieuw het bos in voor een avontuurlijke tocht. Kilometers lang kregen we een parkoers om duimen en vingers van af te likken en waarbij we zelfs de opspattende modder van ons gezicht moesten wrijven, echt een survivaltocht voor modderduivels. Nog goed dat we af en toe nog een smalle berm hadden om op te wandelen, maar dan was het nog alle hens aan dek om er niet af te glijden en in de modderbrij terecht te komen. Slingerend en/of wegglijdend van de ene kant naar de andere kant van het pad, soms van boom naar boom, was het een nooit

"De herfst van 2020!".

eerder meegemaakt gevecht met de natuur. Na wel een uur ploeteren ging er een diepe zucht door ons heen als we opnieuw in het open landschap terechtkwamen. Deze fantastische wandeling eindigde langs de Ourthe.

Afsluiten deden we in de gezellige taverne van "Hostellerie de la Poste" aan het station van Hamoir waar de "Picon au vin blanc" heerlijk smaakte. Het eerste dat ik deed als ik thuis kwam was informatie opzoeken over het hotel.

"Hostellerie de la Poste" is een gerenoveerd pension dat zes romantische kamers heeft die elk een uniek thema hebben. Het bezit tevens een unieke collectie Belgische wapens. Hostellerie de la Poste serveert gastronomische maaltijden met lokale producten, bereid door de eigenaar zelf. De beoordelingen zijn allemaal lovend: "Zeer verzorgd kleinschalig hotel, vriendelijk en beleefd personeel. Heel goede keuken en meer dan voortreffelijk ontbijt. Heel mooie kamer, heel proper. Een vriendelijke en gedienstige uitbater!".

Nagenietend van zo'n prachtige dag verliep de lange terugreis heel vlot. Bedankt aan de mensen van het "Office du tourisme de Hamoir" voor de prachtige wandeling en de vriendelijke ontvangst. Tot volgend jaar!

Zaterdag 24 oktober : Knooppuntenwandeling Knokke-Heist.

Na onze verre verplaatsing naar de provincie Luik gingen we nu naar de andere kant van het land, naar de kust. Daar we misschien nog maanden verstoken zullen blijven van georganiseerde wandeltochten met alles erop en eraan begon ik mijn eigen doelen uit te werken. Zo kwam ik op het idee om de ganse kustlijn van Knokke-Heist tot De Panne af te wandelen via het knooppuntennetwerk. En zo vertrokken we op zaterdag 24 oktober naar Knokke-Heist voor onze eerste etappe van 15 km.. Vertrekkende vanuit Knokke-Heist wandelden we tot het uiterste kustpunt met Nederland en terug. We vertrokken op het Alfred Verweeplein aan het stadhuis van Knokke-Heist aan knooppunt 24. We wandelden door één van de chique wijken van Knokke-Heist met een parade aan grandioze villa's. Toen we plots een smal duinpad ingingen wandelden we tussen het uitgestrekte golfterrein van de "Royal Zoute Golf Club".

De "Royal Zoute Golf Club" werd in 1899 opgericht maar hoorde de eerste tien jaar nog bij de "Brugge Golf & Sports Club". Er waren toen al 18 holes. In 1909 werd Zoute een zelfstandige club onder de naam "Knocke Golf Club". Tijdens de Eerste Wereldoorlog werd er niet gespeeld omdat de Duitsers de baan gebruikten om bunkers aan te leggen. Na de oorlog werd een nieuwe baan aangelegd en de club leefde voort met de naam "Zoute Golf Club". Er werd ook een tweede baan aangelegd, dichter bij de zee, maar die heeft de Tweede Wereldoorlog niet overleefd. In 1925 kreeg de club het predicaat Koninklijk.

Na de Tweede Wereldoorlog werden twee nieuwe 'links' banen aangelegd door de Britse Lt. Col. Allen, de huidige par-72 Championship Course en de par-64 Executive Course. In 1946 was de club één van de oprichtende verenigingen van de "Koninklijke Belgische Golf Federatie".

Over dit duinpad waren een aantal bruggetjes gebouwd zodat de golfers ongestoord van de ene kant naar de andere kant van het golfterrein konden gaan. Bij het uitkomen van dit pad was het weerom met grote ogen kijken naar de bijwijlen gigantische villa's. We volgden enige tijd een op en afgaand pad langs het "Koningsbos".

Het **"Koningsbos"** is een natuurgebied gelegen ten zuiden van Het Zoute en heeft een oppervlakte van ruim 7 ha.. Het betreft een relatief jong binnenduingebied dat vanaf de 7de eeuw werd gevormd. Vanaf de 16de eeuw kwamen hoge duinen tot stand, deze werden door de mens in de hand gewerkt met aanplantingen en waren bedoeld voor de bescherming van het achterland tegen stuifzand. Het betrof de Blinckaertduinen waar het Koningsbos een onderdeel van is.

De "Compagnie Immobilière du Zoute" (later : Compagnie "Het Zoute"), opgericht in 1908, verwierf veel duingrond en de bedoeling was het gebied te verkavelen. Er kwamen beplantingen, maar een brand in 1926 vernielde deze. De huidige beplanting is van kort na 1926. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden de grootste bomen door de bezetter gekapt om als versperring tegen landingsvaartuigen te worden ingezet als onderdeel van de Atlantikwall.

"De herfst van 2020!".

Ook in bezit van de Compagnie bleef het bos vrij toegankelijk. In 1971 werd het aangekocht door de gemeente en in 1976 werd het officieel omgedoopt tot "Koningsbos" naar aanleiding van het 25-jarig regeringsjubileum van Koning Boudewijn. Volgende zomer gaan we dit gebied eens trachten door te trekken met stafkaart.

En dan stonden we plots aan de poort van het "Vlaams Natuurreservaat De Zwinduinen en Zwinpolders".

Dit grotendeels duingebied vormt een natuurlijke overgang tussen zee, strand en polder. Met haar 222 hectare zijn de Zwinduinen en -polders niet alleen het grootste duingebied van de Oostkust, maar tevens één van de grootste aaneengesloten duingebieden van de Belgische kust. Door de overgang van zee, strand, (aangeplant) bos en polder, zijn de Zwinduintjes voor fauna en flora een uniek gebied in België. Naast een grote variëteit aan wilde fauna worden in het gebied ook diverse half wilde grote grazers ingeschaard die voor een extra dimensie zorgen bij een bezoek aan het gebied. Een ontmoeting met een kudde indrukwekkende Schotse hooglanders of Konikpaarden blijft steeds een bijzondere ervaring. Het gebied is gedeeltelijk vrij toegankelijk op de aangeduide verharde of onverharde avontuurlijke wandelpaden. Door het gebied loopt ook een wandel- en fietsroute en een afzonderlijk ruiterpad. Persoonlijk vind ik dit gebied één van de allermooiste in Vlaanderen, je geraakt er nooit op uitgekeken!

Na het grootste gedeelte in dit gebied te hebben gewandeld, wandelden we nog de kustlijn af tot op de zeedijk die door de sluiting van de horeca een trieste aanblik gaf. Afsluiten deden we door de belangrijkste winkelstraat, de Lippenslaan, door te wandelen tot aan het station. Deel 1 van onze tocht langs de Belgische kustlijn zat erop, werkelijk schitterend!

Zaterdag 31 oktober : Knooppuntenwandeling Wetteren.

Dat we niet altijd ver moeten gaan om een wondermooie natuurwandeling te maken weet ik ondertussen al lang. Onze vrienden van Postiljon Wandelclub Merelbeke hadden me op een idee gebracht. Aangezien hun Kalkense Meersentocht ook geannuleerd werd boden ze deze tocht aan hun leden aan via het knooppuntennetwerk "Kalkense Meersen". Toen ik in hun clubblad het uitgewerkte parkoers onder ogen kreeg was dit voor mij het sein om daar iets mee te doen. Aangezien wij altijd afhankelijk zijn van het openbaar vervoer is het steeds puzzelen, hoe we er kunnen geraken, maar vooral hoe geraken we zonder problemen terug thuis. Vertrok de oorspronkelijke wandeling aan de kerk van Kalken, wij vertrokken in Wetteren. Na een voor ons gemakkelijke busrit vertrokken we aan de prachtige fiets- en voetgangersbrug over de Schelde waardoor fietsers en wandelaars die van Laarne komen rechtstreeks in het centrum van Wetteren terechtkomen. Dit is nu één van die bouwwerken die alle lof verdient. Ik had een parkoers van 13 km. uitgestippeld dat begon aan knooppunt 9. Na een rustige aanloop langs de Schelde gingen we algauw de Kalkense Meersen in. Dit gedeelte van Wetteren tot aan de Kalkenvaart is werkelijk wondermooi.

De "Kalkense Meersen" is een natuurgebied tussen Kalken, Overmere, Uitbergen, Schellebelle en Wetteren. Als één van de grootste overblijfselen van de Scheldemeersen vormt het een laaggelegen vochtig gebied in de voormalige overstromingsvlakte van de Schelde. Door het gebied loopt ook een oude Scheldearm, die bij het rechttrekken van de Schelde werd afgesneden.

De gebieden waren te nat om te voldoen als bouwgrond. Tot in de 19de eeuw werd hier turf ontgonnen. Zo ontstonden poelen die vogels aantrekken. Het is een aaneensluiting van de Kastermeersen (Wetteren), Broekmeers (Kalken), Springels (Wetteren), Wijmeers (gecontroleerd overstromingsgebied Uitbergen), Molenmeers (Kalken), Scherenmeersen (Overmere) en Belham (aan de Bellebeek – Den Aard). Het gebied is Europees beschermd als onderdeel van het Natura 2000-gebied 'Schelde en Durme-estuarium van de Nederlandse grens tot Gent'.

We bewandelden een gedeelte van het Reigerpad en het Kruidenpad. Betoverend mooi hoe de Oude Schelde zich daar door de natuur kronkelt. Nadat we opnieuw op de Scheldedijk terechtkwamen gingen we nu richting het veer van Schellebelle tot aan de *Kalkenvaart*.

"De herfst van 2020!".

In het midden van de 16de eeuw (1543) groeven ijverige Kalkenaren dit kanaal dwars door het meersengebied tot aan de toenmalige Scheldeloop. In de daaropvolgende eeuwen groeiden Kalken en het naburige Laarne uit tot een lokaal centrum van handel en nijverheid. Vandaag de dag dient de vaart als afwateringskanaal. In 2013-2014 werd een regenwaterafkoppelingsproject uitgevoerd in Kalkendorp. De Kalkenvaart werd daarvoor verlengd met een extra 'regenwatergracht' die ecologisch ingericht werd met brede rietoevers. De Kalkenvaart is ongeveer 2,5 km. lang met breedtes tot 30 meter en is tot 3 meter diep.

We wandelden gans de vaart af die er avontuurlijk bijlag. Het Agentschap Natuur en Bos was net begonnen met het uitbreken van de betonverharding langs de vaart. Het betonnen baantje wordt vervangen door een halfzachte weg in porfierzand en er komt een tractorsluis om doorgaand autoverkeer te ontmoedigen. Een nieuwe wandel- en fietsbrug over de Kalkenvaart om een verbinding te maken tussen de verschillende wandellussen in dit natuurgebied is een verrijking voor de natuurliefhebber. Daardoor werd ook een oude Schelde-arm weer blootgelegd.

Aangezien er juist een bus weg was wandelden we nog over de fiets- en voetgangersbrug over de Schelde naar de Markt van Wetteren waar we een bezoek brachten aan de imposante Sint-Gertrudiskerk.

De "Sint-Gertrudiskerk" is toegewijd aan Gertrudis van Nijvel. De middeleeuwse kerk werd te klein in de 19de eeuw en onder impuls van burgemeester Charles Hippolyte Vilain XIIII besliste men omstreeks 1850 op dezelfde plaats een grotere kerk te bouwen onder leiding van architect Louis Minard. De bouw werd aangevangen in 1861 en de kerk werd in 1866 plechtig ingewijd door de Gentse bisschop Hendrik Frans Bracq. De kerk is opvallend door haar hoge middenschip. De toren is 65 meter hoog.

Arsène Goedertier, de vermeende dief van het paneel van de Rechtvaardige Rechters van het beroemde schilderwerk Het Lam Gods woonde in Wetteren. Hij was een tijdlang koster van deze kerk. Vandaar dat men er in 2003 een vergeefse zoektocht hield naar het verdwenen paneel.

We wandelden nog de winkelstraten door naar het station, waar we nagenietend met een slokje water op de bus wachtten.

Zaterdag 07 november : Knooppuntenwandeling Bornem.

Sinds we op donderdag 23 juli onze eerste knooppuntenwandeling hebben gedaan te Heverlee verdiep ik me bijna dagelijks een uur in de wandelnetwerken in Vlaanderen. Het is stilaan een verslaving aan het worden. Ik heb trouwens een indrukwekkend doel voor ogen, namelijk het volledig wandelnetwerk in Vlaanderen te wandelen. Dit lijkt misschien – gezien mijn leeftijd – onmogelijk, maar toch zal ik het proberen om Vlaanderen verder te leren ontdekken zoals we het de voorbije tijd hebben gedaan. Aan het uitstippelen van mijn knooppuntenwandelingen hangt trouwens een boeiend verhaal, een verhaal van het zoveel mogelijk gaan opzoeken van ongekende natuur en cultuur en kennis te maken met het plaatselijke dorpsleven. Met dit allemaal in het achterhoofd stippelde ik mijn volgende knooppuntenwandeling uit.

Dit keer reisden we met de trein naar Bornem om te wandelen op het knooppuntennetwerk "In het Land van Stille Waters". Dit netwerk omvat 267 km. aan wandelwegen, wij hebben daarvan onze eerste 15 km. gewandeld. We vertrokken op de Markt in Bornem, wandelden de voornaamste winkelstraat in, om vervolgens aan de achterzijde van het ziekenhuis te komen. Wat verder kwamen we aan de "Sint-Bernardusabdij" waarvan ze de site volledig aan het renoveren zijn.

De "Sint-Bernardusabdij" is in 1603 gesticht door Pedro Coloma, heer van Bornem. In 1603 wordt in opdracht van Pedro Coloma de eerste steen gelegd voor de bouw van het klooster van de "Orde van het Heilig Kruis". In 1658 wordt het klooster ingenomen door Engelse dominicanen die in Engeland vervolgd werden. Zij breiden het klooster uit en beginnen er in 1659 een opleidingsinstituut, het zogenaamde Engelse College.

"De herfst van 2020!".

In 1768 is het klooster vervallen en wordt afgebroken. De kerk blijft staan. Er wordt een nieuw klooster gebouwd, waarvan de zuidelijke en westelijke vleugel al in 1769 klaar zijn. Tijdens de Franse Revolutie wordt het klooster verbeurdverklaard en in 1797 openbaar verkocht. Voormalige kloosterlingen kopen het, maar steken zich te veel in schulden. In 1825 gaat de eigendom over naar een makelaar uit Antwerpen die het in 1836 definitief verkoopt aan de cisterciënzers van de Sint-Bernardusabdij in Hemiksem. De abdij van Bornem krijgt dezelfde rechten en privileges als de voormalige abdij van Hemiksem, en de naam 'Sint-Bernardus' komt ook mee vanuit Hemiksem. In 1840 wordt een neoclassicistische kerk gebouwd op de plaats van de oude kerk. Dit is nu de parochiekerk. In de tweede helft van de 19de eeuw wordt het hele domein omgeven door een bakstenen muur met steunberen.

In 1975 gebeurde een moord in de abdij. De Nederlandse broeder Marcus, 79 jaar, werd met een steen doodgeslagen door twee onbekenden. De onbekenden sloegen na de misdaad op de vlucht waarna ze in de kloosterkeuken – op zoek naar eten – werden ontdekt.

Na dit vleugje cultuur begon een alweer wondermooie natuurtocht. Afwisselend bos (Nonnenbos), velden en een in herstel zijnde heidegebied gaven ons opnieuw een pallet aan herfstkleuren. Een rustpauze lassen we in aan de "Grot van Branst" (Lourdesgrot), opgericht in 1947. Onder een stralende hemel zetten we onze weg verder om te komen op de Scheldedijk. Bijna 2 km. wandelden we op de dijk met wondermooie zichten op de Schelde die daar in een brede bocht door de prachtige natuur vloeit. We gingen richting Branst waar we rond deze gemeente wandelden om dan de wonderbaarlijke natuur langs de Oude Schelde in te gaan. Bijna 5 km. wandelden we in een natuurgebied dat moeilijk te beschrijven valt, werkelijk iets van het allermooiste dat we in die streek al gewandeld hebben. Op het einde wandelden we nog langs het uitgestrekte domein van het "Kasteel van Bornem" met als apotheose de prachtige dreef van het kasteel naar de Markt in Bornem. Natuur en cultuur zo dicht bij elkaar.

Het **"Kasteel Marnix de Sainte-Aldegonde"**, ook wel het "Kasteel van Bornem" genoemd ligt aan de Oude Schelde, een zijarm van de Schelde die in de 13de eeuw is afgesneden van de rivier. Het staat op de oude fundamenten uit de 10de of 11de eeuw van een burcht, die bescherming moest bieden tegen de invallen van de Noormannen. De zeer rijke geschiedenis van dit kasteel kunt U lezen via <u>www.Kasteel Marnix de Sainte-Aldegonde.be.</u>

Aangezien we nog tijd hadden tot de eerstvolgende trein bezochten we nog de "Parochiekerk Onze-Lieve-Vrouw en Sint-Leodegariuskerk". Deze kerk in het centrum van Bornem heeft zo een rijke geschiedenis en bezit tevens een enorme schat aan kunstwerken dat ik jullie graag verwijs naar <u>www.Parochiekerk Onze-Lieve-Vrouw en Sint-Leodegarius.be.</u>

Nagenietend van alweer een wondermooie knooppuntenwandeling spoorden we terug naar Gent.

Zaterdag 14 november : Knooppuntenwandeling Overmere.

Nadat onze vorige drie knooppuntenwandelingen allemaal iets met water hadden te maken, Knokke-Heist (Noordzee), Wetteren (Schelde en Kalkenvaart), Bornem (Schelde en Oude Schelde) ging ik op zoek naar een vierde waterrijke wandeling. En zo kwam ik bij nog een burenclub terecht, namelijk de "Boerenkrijgstappers Overmere". Zij hadden twee knooppuntenwandelingen van ongeveer 8 km. uitgewerkt. Na deze samengevoegd en wat herwerkt te hebben vertrokken we op zaterdag 14 november met de bus naar Overmere. Onze wandeling vertrok aan het Donkmeer.

Het "Donkmeer" (ook bekend als Overmere-Donk) is een meer in de gemeente Berlare, gelegen tussen de dorpen Overmere, Uitbergen en Berlare-centrum. Aan de noordoostelijke kant van het meer ligt het gelijknamige gehucht Donk. Het Donkmeer heeft een wateroppervlakte van circa 86 hectare en is daarmee één van de grootste meren in Vlaanderen. De diepte is gering en bedraagt maximaal 3,20 meter. Van het gebied is 30 hectare beschermd natuurreservaat dat sinds 1993 wordt beheerd door de vzw Durme. Het is Europees beschermd als onderdeel van het Natura 2000-gebied 'Schelde en Durme-estuarium van de Nederlandse grens tot Gent'. Eén belangrijk geschiedkundig gegeven wens ik hier toch te vermelden. Toen er in 1891 een stoomtram in gebruik werd genomen tussen Gent en Hamme, bracht deze de eerste toeristen

"De herfst van 2020!".

naar het Donkmeer. Voor 1918 waren er al verschillende cafés en restaurants rond het meer en werden al zeil- en roeibootjes verhuurd. In de daaropvolgende jaren groeide het toerisme sterk. De Donk werd een bekend recreatieoord in Oost-Vlaanderen en trok veel toeristen, onder andere door de palingrestaurants. In de tweede helft van de 20ste eeuw nam de bebouwing rond het meer sterk toe. Er kwamen ook verschillende kampeerterreinen. Zo waren er in 1978 vijftien kampeerterreinen met in totaal zo'n duizend staanplaatsen.

De wandeling die ik had uitgestippeld was voor 99% onverhard. We begonnen langs het Donkmeer en aanpalende visvijvers waarop het tierde van watervogels, werkelijk een streling voor het oog en oor. Onze huisfotograaf Greta begon aan haar zoveelste reportage van wondermooie natuurfoto's. De doortocht van het wondermooie "Weymeerbroek" dat deel uitmaakt van het "Rivierpark Scheldevallei" was alweer één van de mooiste natuurgebieden die we de laatste weken doortrokken.

Met als slogan "Rivierpark Scheldevallei van start!" hebben op maandag 29 januari 2018, de ministers Joke Schauvliege en Ben Weyts samen met maar liefst 36 Vlaamse provinciale, regionale, gemeentelijke én private partners de oprichting gevierd van "Rivierpark Scheldevallei" in de Scheepswerven van Baasrode.

Het Rivierpark bestaat uit 7 grote deelgebieden : de Polders van Kruibeke, de Durmevallei, de Damvallei, Kalkense Meersen Donkmeer, Klein-Brabant, Dendermonde en omgeving en tot slot de Rupelstreek. Die gebieden blijven zicht verder ontwikkelen. Elk in hun eigen tempo, maar met één gezamenlijk doel : de voorstelling van "Rivierpark Scheldevallei" aan het grote publiek in 2021. Tegen 2030 moet het park zijn troeven volledig ontplooid hebben.

Aan knooppunt 14 sloegen we een smal pad in dat hoe verder we gingen hoe drassiger het werd. En plots stonden we aan een over de ganse breedte doorweekt pad. Er langs gaan was geen optie. Dus heel voorzichtig afwisselend in het moeras(!) en door het al even drassig struikgewas. Dat we al zo vroeg op de wandeling met natte voeten zaten werd ik naar het einde toe toch gewaar.

We vervolgden de tocht door de "Gratiebossen" en het "Domeinbos Berlarebroek". Over de "Gratiebossen" is er toch nog iets bijzonders te melden.

Het huidige bos is een stuk kleiner dan het oorspronkelijke bos. Tot in de 18de eeuw was het een groot en uitgestrekt bos dat zich uitstrekte vanop de Kouter in Zele tot diep in Overmere. Befaamde bewoners van de Gratiebossen waren de bende van Jan Praet, overdag huis aan huis verkopers, 's nachts pleegden ze overvallen op een huis waar ze overdag waren geweest. Men overviel ook voorbijgangers in het bos. De naam van het bos verwijst naar 'de rovers beroofden de voorbijgangers namelijk zonder gratie'.

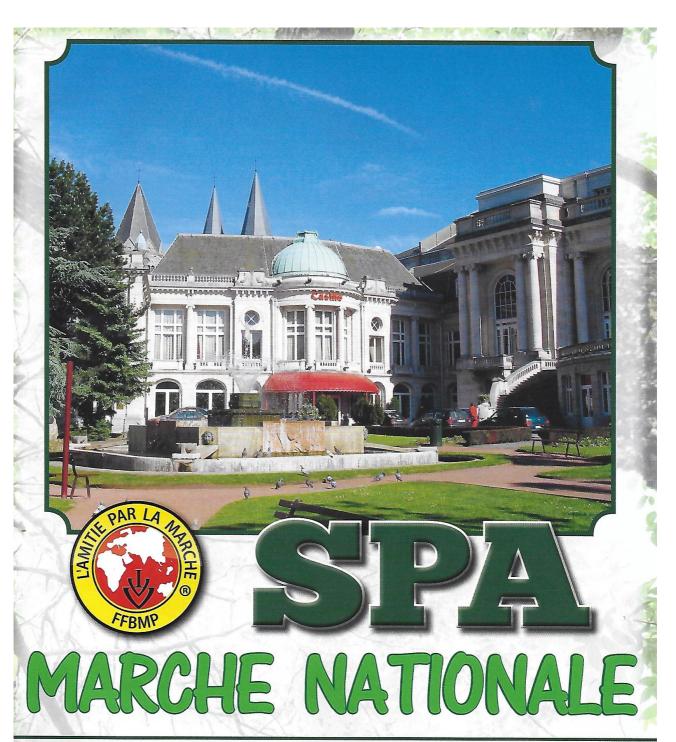
Het was iets na 14u00 als we het Donkmeer opnieuw bereikten. Nagenieten op een terras kon niet, dus keerden we met de eerstvolgende bus huiswaarts na alweer een wondermooie natuurwandeling dicht bij huis.

Besluit.

Sinds ik begonnen ben met de rubriek "De wandelende pen" krijg ik veel reacties van leden en lezers. Dit heeft vooral betrekking over de inhoud van de verslagen aangaande de natuur dat we doorwandelen, over de cultuur die we voorbij wandelen en over datgene waar we een bezoek aan brengen. Voor mij moet een verslag inhoud hebben. Door veel opzoekingswerk te verrichten heb ikzelf al veel geleerd over de wondermooie natuur en over de culturele rijkdom van Vlaanderen en Wallonië. Ik ben dan ook opgetogen dat mijn manier van verslaggeving zo geapprecieerd wordt. Aangezien we de afgelopen maanden veel zijn gaan wandelen en ik van iedere wandeling een verslag wil schrijven heb ik niet alle in het klad geschreven verslagen kunnen bewerken om te publiceren in dit clubblad. Inmiddels liggen nog verslagen in de pijplijn van wandelingen te Gentbrugge, Pellenberg en Wezemaal. Deze zijn reeds voor het clubblad van maart 2021. Vergeet trouwens niet dat er van iedere wandeling een fotoreportage te bekijken valt op onze website. Werkelijk wondermooi hoe onze huisfotograaf Greta de natuur en cultuur in beeld brengt. Tot volgend jaar.

Uw verslaggever,

GUY DE JAEGER

DIMANCHE 20 JUIN 2021

4 - 5 - 8 - 13 - 21 et 30 km

Marche placée sous le patronage de la fédération francophone belge de marches populaires et de la FISP (IVV) N° agréation: 3/20/031/LD